

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 1P/123/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113226700
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1113226700.16

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú D. I. nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, toho času umiestnenú v D. stredisku B., so sídlom S. č. 6, XXX XX I., dieťa rodičov: matky A. D. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX Z., toho času P. XX, XXX XX I., a otca L. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX Z., zastúpeného JUDr. Libušou Dočkalovou, advokátkou, so sídlom Lachova 32, 81 03 Bratislava, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava I., so sídlom Kvetná 13, 820 05 Bratislava, o návrhu otca na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 16.06.2015 takto

rozhodol:

Súd návrh otca na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 16.06.2015 v celom rozsahu **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 16.06.2015 sa otec maloletej D. I., nar. dňa XX.XX.XXXX, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne domáhal nariadenia predbežného opatrenia, ktorým súd zruší predbežné opatrenia Okresného súdu Bratislava I, č.k. 1P/123/2013-213 zo dňa 09.09.2014 v časti týkajúcej sa umiestnenia maloletej do D. strediska B. a predbežne zverí maloletú do osobnej starostlivosti otca.

Svoj návrh na zrušenie predbežného opatrenia otec prostredníctvom právnej zástupkyne odôvodnil tým, že vzhľadom na aktuálne správy krízového strediska B., z ktorých je zrejmý nielen postoj dieťaťa k otázke zverenia a jeho vôľa byť v starostlivosti otca ale aj názor psychológa strediska na ktoré prvostupňový súd doposiaľ neprihliadal a neprijal žiadne opatrenia na zmenu pomerov a vydanie rozhodnutia vo veci samej je v krátkom čase neisté je podľa názoru otca nevyhnutné nariadiť predbežné opatrenie, ktorým mu súd dieťa urýchlene zverí do jeho osobnej starostlivosti, nakoľko dlhodobé odlúčenie od otca, vytrhnutie z prostredia, v ktorom dieťa vyrastalo, prehliadanie a nerešpektovanie jeho vyhlásení, že chce byť s otcom a chce sa vrátiť do Z., môžu mať pre dieťa fatálne dôsledky. Výchovu svojho dieťaťa a starostlivosť oň otec považuje za prirodzenú súčasť a náplň svojho života, keďže dieťa až do roku 2012 vychovávali rodičia spoločne, pričom otec sa osobne o dieťa staral aj v čase, keď matka pre dekompenzáciu zdravotného stavu nebola starostlivosti o dieťa schopná a nikto mu vtedy, vrátane matky maloletej nevyčítal, že sa o dieťa nevie postarať, že si neplní rodičovské povinnosti. Potrebu dočasnej úpravy odôvodnil otec maloletej tým, že z hľadiska vykonaného dokazovania je nežiadúce a neúčelné ďalšie zotrvávanie dieťaťa v krízovom stredisku v nastavenom režime, dlhodobé prerušenie rodinných a sociálnych väzieb a dlhodobé odlúčenie od otca s vylúčením akejkoľvek komunikácie. Otec mal za to, že nariadenie predbežného opatrenia je za daných okolností nevyhnutné pre elimináciu negatívneho dopadu súčasného stavu na osobnú sféru maloletej.

Na tunajšom súde prebieha konanie o návrhoch oboch rodičov o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej D. I. nar. XX.XX.XXXX. Matka sa návrhom doručeným súdu 05.08.2013 domáha zverenia maloletej do jej osobnej starostlivosti a určenia vyživovacej povinnosti otcovi vo výške 130,-

Eur mesačne. Otec maloletej sa návrhom doručeným súdu 15.08.2013 domáha zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti a určenia vyživovacej povinnosti matke vo výške 30,- Eur mesačne, súčasne žiadal, aby súd matke maloletej pozastavil výkon rodičovských práv a povinností k maloletej.

Uznesením č. k. 1P/123/2013-207 zo dňa 09.09.2014 vykonateľným dňa 09.09.2014 súd umiestnil maloletú do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov do D. strediska B., so sídlom S. č. 6, XXX XX I. a súčasne zrušil predbežné opatrenie Okresného súdu Poprad 14P 160/2013-17 zo dňa 18.07.2013 a predbežné opatrenie Okresného súdu Bratislava I 1P 123/2013-160 zo dňa 11.04.2014. Súd v čase rozhodnutia mal za to, že sú splnené podmienky stanovené v § 75a O.s.p., maloletá D. I. sa ocitla bez akejkoľvek starostlivosti, pričom bol vážne ohrozený a zrejme aj narušený priaznivý vývoj a zdravie dieťaťa. Súd mal za preukázané, že maloletá bola hospitalizovaná v NsP Poprad na detskom oddelení a vedenie detského oddelenia informovalo príslušné úrady a súd, že vzhľadom na vzniknutú situáciu, zdravotný stav dieťaťa a najmä vzhľadom na postoje oboch rodičov bolo prijaté rozhodnutie o zotrvaní dieťaťa na oddelení. Súčasne bol zo strany nemocnice kontaktovaný ÚPSVaR Poprad s návrhom dočasného umiestnenia dieťaťa v krízovom centre do vydania konečného rozhodnutia súdu. Matka maloletej starostlivosť o dieťa aktuálne aj vzhľadom na vlastnú psychiatrickú diagnózu prestala zvládať, po návšteve maloletej v NsP Poprad v auguste 2014 sa o dieťa zaujímala iba telefonicky a zrejme sa zdržiavala v I.. Maloletá matku odmietala. Suicidálne deklarácie, pre ktoré otec maloletú hospitalizoval na detskej psychiatrii, nesú v sebe prvky manipulativnosti a účelnosti zo strany dieťaťa aj zo strany otca. Aj keď otec prejavil záujem o osobnú starostlivosť o maloletú, súd mal preukázanú dôvodnú obavu, že otec nevhodným spôsobom manipuluje a ovplyvňuje dieťa, jeho správanie a starostlivosť o dieťa tak, ako ich má súd doposiaľ za skutkovo preukázané, nie sú spôsobilé zabezpečiť starostlivosť a výchovu maloletej v jej záujme.

Uznesením na pojednávaní dňa 05.11.2014 začal súd konanie aj bez návrhu o nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletou a nariadenia výchovných opatrení rodičom maloletej a maloletej.

Uznesením 1P 123/2013-316 zo dňa 05.11.2014 súd predbežným opatrením dočasne zakázal styk otca s maloletou. V čase rozhodnutia o predbežnom opatrení mal súd za dostatočne osvedčenú závažnú skutočnosť týkajúcu sa vývoja maloletej na základe ktorej, mal súd za to, že i bez ďalšieho dokazovania a vyhodnotenia všetkých listinných dôkazov, je nevyhnutné zamedziť a vylúčiť prípadné akékoľvek ďalšie ohrozovanie psychického a fyzického zdravia maloletej. Súd zakázal otcovi styk s maloletou až do doby právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej alebo do vyhodnotenia nariadených výchovných opatrení. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súd v prvom rade prihliadol na záujem maloletej, na ochranu jej osobnej integrity, či už fyzickej alebo psychickej. Na zreteľ vzal i právo maloletej na zachovanie jej vzťahu k oboj rodičom, a preto súd súčasne s nariadeným predbežným opatrením rozhodol o výchovných opatreniach, za účelom posilňovania rodičovských kompetencií a zručností otca a rešpektovania role matky v živote maloletého dieťaťa a obnovenia vzájomných citových väzieb a vzájomných vzťahov medzi maloletou a matkou. Súd dospel k záveru, že aj napriek dočasnej absencii otca v živote maloletej, do času pokiaľ nebude možné vyhodnotiť závery nariadených výchovných opatrení, vyhodnotiť výsledky liečby otca (pokiaľ sa liečbe podrobí), je potrebné maloletú ochrániť a vylúčiť akúkoľvek hrozbu jej ujmy.

Rozsudkom 1P 123/2013 zo dňa 05.11.2014 súd nariadil otcovi maloletej výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu, odbornému poradenstvu na Referáte poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad v trvaní 5 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, za účelom poskytnutia pomoci pri posilňovaní jeho rodičovských kompetencií a zručností a rešpektovaní role matky v živote maloletého dieťaťa a súčasne matke a maloletej výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu, odbornému poradenstvu v D. stredisku B., občianske združenie, S. 6, I. za účelom poskytnutia pomoci pri posilňovaní rodičovských zručností, vzájomných citových väzieb a obnovenia vzájomných vzťahov na dobu 5 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Výchovné opatrenia nariadené na dobu 5 mesiacov budú ukončené ku dňu 08.05.2015.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 25.03.2015 za účelom priebežného vyhodnocovania nariadených výchovných opatrení a pobytu maloletej D. v D. strediska B., so sídlom S. 6, I..

Súd uznesením č.k. 1P/123/2013-376 zo dňa 24.04.2015 zamietol návrh otca na zrušenie uznesenia tunajšieho súdu č.k. 1P/123/2013-316 zo dňa 05.11.2014, ktorým bol zakázaný styk otca s maloletou. Svoje rozhodnutie odôvodnil okrem iného tým, že po vyhodnotení doposiaľ vykonaného dokazovania a posúdenia odôvodnenosti návrhu otca na zrušenie predbežného opatrenia, ktorým súd zakázal styk otca s maloletou dospel k záveru, že v tomto štádiu konania nie je možné ustáliť a konštatovať, že pominuli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie v danej veci dňa 05.11.2014 nariadené. V konaní bola totiž u maloletej znaleckým dokazovaním zistená enormná záťaž z patologického rodinného prostredia, ktorá ju traumatizovala a bránila jej v zdravom psychosexuálnom vývine. Znaleckým dokazovaním bola zistená masívna manipulácia dieťaťa otcom, a jeho štýl komunikácie a správania sa k maloletej predstavoval pre jej zdravý a harmonický vývin významne zvýšenú mieru ohrozenia. Dieťa sa muselo vyrovnávať s abnormným tlakom zo strany otca, pod ktorým sa paradoxne identifikovala s agresorom, teda s otcom, čo jej umožňovalo vôbec zvládnuť vzniknutú situáciu. Otec svojím vplyvom na maloletú, svojimi prejavmi, výzvami, absolútne vytesnil matku zo života maloletej a potláčal ich vzájomných vzťah.

Voči uvedenému uzneseniu podal otec maloletej prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 14.05.2015 odvolanie predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave dňa 22.05.2015, o ktorom doposiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo.

Súd sa v rámci rozhodovania o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd predbežne zveril maloletú do osobnej starostlivosti otca a zrušil doposiaľ platné predbežné opatrenie, č.k. 1P/123/2013-213 zo dňa 09.09.2014 v časti týkajúcej sa umiestnenia maloletej do krízového strediska B. zaoberal vyhodnotením všetkých skutočností zistených za obdobie od nariadenia predbežného opatrenia, ktorým bola maloletá zverená do starostlivosti nahradzujúcej rodičovskú starostlivosť, ktoré by mohli mať vplyv na zmenu rozhodnutia súdu. Súd skúmal, či pominuli dôvody, pre ktoré súd pristúpil v záujme ochrany maloletej k tak závažnému rozhodnutiu ako je vyňatie dieťaťa z rodičovskej starostlivosti.

Zo znaleckého posudku A.. K. G. zo dňa 27.01.2014 súd zistil, že matka maloletej trpí na Bipolárnu afektívnu poruchu, v čase vyšetrenia bol psychický stav matky stabilizovaný v kvalitnej remisii. Z posudku vyplýva, že pri mozgovej dekompenzácii stavu sa u matky môže objaviť nárast napätia, podráždenosti, zmena nálady v správaní, ktoré môžu viesť k prechodnému zhoršeniu starostlivosti o rodinu, domácnosť a fungovaniu v pracovnej sfére, pričom takýto stav môže mať aj negatívny vplyv na vývoj dieťaťa. U matky je odporúčaná dlhodobá psychiatrická liečba.

Súd nemal v konaní doposiaľ preukázané, že matka je pod pravidelným dohľadom a kontrolou lekárov a že odporúčanú liečbu dodržiava. Podľa vyjadrenia matky, jej jedinou ošetrojúcou lekárkou je A.. W. B. A., ktorá má sídlo vo S.. Zo správy odborného lekára psychiatra A.. W. B. A., so sídlom S., G. č. XXX síce vyplýva, že zdravotný stav matky je kompenzovaný, avšak vzhľadom na vzdialenosť sídla lekárky od bydliska matky, písomné správy z prebiehajúceho výchovného opatrenia v D. stredisku B., vystupovanie matky pred súdom, má súd dôvodné pochybnosti o aktuálnom zdravotnom stave matky.

Z predbežnej správy o priebehu výchovného opatrenia nariadenému matke a maloletej v D. stredisku B. zo dňa 09.02.2015 vyplýva, že matka začala byť oproti predchádzajúcemu obdobiu dôslednejšia, avšak spontánny záujem maloletej o stretnutia s matkou pozorované neboli. Matke je poskytované odborné psychologické poradenstvo a vedenie, maloletá je v procese individuálnej psychoterapie. Maloletá sa veľmi dobre adaptovala na pobyt v zariadení, postupne si vytvára bezpečnejšie väzby s deťmi aj k dospelým. Maloletá je v terapeutickom procese, s cieľom pomôcť jej zvládnuť dôsledky hlbokej emocionálnej traumatizácie. Zo správy zo dňa 16.03.2015 vyplýva, že matka pri výchovnom opatrení spolupracuje ochotne a otvorenejšie komunikuje a obsahy rozhovorov sú hlbšie a nie tak formálne ako v úvodných stretnutiach. Maloletá sa zúčastnila jedného stretnutia s matkou, na ktorom už bola schopná osobne vyjadriť svoje pocity a súčasne sa vyjadrila, že by matke odpustila, keby sa dala liečiť. Naďalej však v postojí dieťaťa vyplýva výrazná obava k návratu k matke. Maloletá naďalej deklaruje nezáujem aj o kontakt s rodinou zo strany matky s odôvodnením, že jej ani v minulosti nedokázali pomôcť, keď sa cítila ohrozená a potrebovala pomoc. Maloletá naďalej zdôrazňuje pozitívny vzťah k otcovi a k prostrediu, v ktorom u neho vyrastala. Maloletá deklaruje potrebu vrátiť sa k otcovi, pričom je schopná kritického náhľadu k obom rodičom, na ich fungovanie, správanie a vzťah k nej. Z dlhodobého pozorovania a napriek terapeutickému úsiliu nie je možné vo vzťahu maloletej k matke vnímať výraznejší pozitívny posun. Vzťahová väzba medzi matkou a maloletou je natoľko komplikovaná a narušená, že

nevytvára istotu a bezpečie pre dieťa, pre jej ďalší osobnostný vývin. Kritický a odmietavý postoj dieťaťa k matke možno vnímať ako reaktívny vývin na základe dlhodobých disfunkčných rodičovských vzťahov, kolísavého psychického a zdravotného stavu matky a chýbajúceho bezpečného rodinného zázemia. Aktuálny postoj dieťaťa je výrazne emocionálny, jeho nerešpektovanie však môže mať negatívny vplyv na celkový vývin jej osobnosti. Doterajší pobyt v zariadení, v atmosfére bezpečia, istoty, rešpektu a dôvery umožnil maloletej rozvíjať v sebe tie kvality, ktoré jej v budúcnosti napomôžu vyrovať sa s jej náročnou životnou situáciou. Maloletá navštevuje X. ročník Základnej školy, dosahuje výborné študijné výsledky, nie sú s ňou žiadne výchovné problémy a v zariadení strediska pomáha v učení aj slabším deťom. Jej zdravotný stav je dobrý.

Zo znaleckého posudku súdneho znalca A. A. I., ktorý maloletú aj oboch rodičov vyšetril v júli 2014 a z jeho výsluchu na pojednávaní dňa 05.11.2014 vyplynulo, že vzájomný vzťah medzi rodičmi, ktorému dominuje narušená komunikácia s intenzívnymi sprievodnými konfliktami, má na vývin maloletej negatívny dopad, predstavuje pre ňu enormnú záťaž, ktorá dieťa traumatizuje, bráni jej v zdravom psychosexuálnom vývine. Obidvaja rodičia maloletého dieťaťa trpia psychickou poruchou. Otec maloletej má abnormne simplexne štruktúrovanú osobnosť s úbytkom vyšších sociálnych citov s absenciou náhľadu na ochorenie spojenou s nekritičnosťou a odmietaním ambulantnej psychiatickej resp. psychoterapeutickej starostlivosti. Znalec v čase vyhotovenia posudku (august 2014) odporúča zveriť dieťa do osobnej starostlivosti matky a zároveň zakázať styk maloletej s otcom, nakoľko štýl komunikácie a správania sa otca k maloletej predstavuje pre jej zdravý a harmonický vývin osobnosti významne zvýšenú mieru ohrozenia. Prístup otca k maloletej dcére je manipulatívny a priamo vylučuje koexistenciu pozitívneho vzťahu maloletej k matke. Stretávanie otca s maloletou by prichádzalo v budúcnosti do úvahy za podmienky, že otec bude spolupracovať v rámci ambulantnej psychiatickej a psychoterapeutickej starostlivosti a bude rešpektovať dôležitosť matky pre výchovu dieťaťa. Dieťa sa musí vyrovnávať s abnormným tlakom a paradoxne sa identifikuje s agresorom, teda s otcom, čo jej umožňuje vôbec zvládnuť vzniknutú situáciu. Otec svojim vplyvom na maloletú, svojimi prejavmi, výzvami, absolútne vytesňuje matku zo života maloletej a potláča ich vzájomných vzťah, čo je v rozpore so záujmami dieťaťa. Zo strany otca znalec zistil masívnu manipuláciu dieťaťa, čoho dôsledok je aktuálny vzťah dieťaťa k matke. Poukázal na to, že otec je doposiaľ nekritický k svojmu ochoreniu, nelieči sa, je výrazne paranoidný, nerešpektuje authority, neustále má pocit, že musí dieťa pred matkou ochraňovať. Znalec uviedol, že pokiaľ sa má dosiahnuť náprava v súvislosti s psychickým stavom a prežívaním maloletej, obnovenia vzájomného vzťahu medzi maloletou a matkou, neodporúča, aby v súčasnej dobe prebiehal akýkoľvek styk otca s maloletou, čo i len monitorovaný. Znalec tiež vyjadril názor, že ďalší vplyv otca na dieťa v prípade zverenia dieťaťa do jeho starostlivosti, by znamenal pre dieťa psychosomatický vývoj a v neskoršom veku, vážnu poruchu osobnosti, tiež by znamenal v krátkom čase vylúčenie matky zo života maloletej.

Zo znaleckého posudku A. K. G. zo dňa 30.01.2014 súd zistil, že u otca maloletej zistila Zmiešanú poruchu osobnosti, osobnosť otca znalkyňa hodnotila, ako simplexnú abnormne štruktúrovanú s hypertýmymi, narcistickými, paranoidnými a počínajúcimi organickými rysmi. V čase vyšetrenia bol psychický stav otca nedostatočne kompenzovaný, pričom znalkyňa konštatovala, že psychické ochorenie otca môže mať istý negatívny vplyv na vývoj maloletého dieťaťa. Otcovi je odporúčaná dlhodobá psychiatická a psychoterapeutická liečba.

Na pojednávaní konanom dňa 25.03.201 otec uviedol, že doposiaľ nepodstúpil žiadnu psychiatickú a ani psychoterapeutickú liečbu. Súdu predložil lekársku správu A. O. I., psychiatra, u ktorého sa podľa jeho udania nechal vyšetriť a ktorý mu nepredpísal žiadne lieky, lebo podľa jeho vyjadrenia ani žiadne nepotrebuje. Z lekárskej správy A. O. I., psychiatra so sídlom P., bez uvedenia dátumu vyšetrenia vyplýva, že pacient bol poučený, že jednorázové ambulantné vyšetrenie nemôže mať váhu pre súdne konanie. Správa neobsahuje zistenie psychického ochorenia u menovaného.

Súd vzhľadom na všetky uvedené nesporne zistené skutočnosti zotrváva na tvrdení, že otec je k svojmu ochoreniu nekritický, nelieči sa. Otec aj v ďalšom konaní potvrdil, že nemá záujme o liečbu a liečbe sa nepodrobí.

Z predbežnej správy o priebehu výchovného opatrenia nariadenému otcovi maloletej Referátom poradensko - psychologických služieb ÚPSVaR Poprad zo dňa 08.01.2015 vyplýva, že v súlade so znaleckým posudkom sa psychológ prikláňa k tomu, že je nevyhnutné aby otec maloletej v prvom rade podstúpil psychiatickú a psychoterapeutickú liečbu, bez ktorej iba vplyvom psychologickú intervenciu

formou výchovného opatrenia, nemožno očakávať priaznivý výsledok. Zo správy zo dňa 17.03.2015 vyplýva, že psychologickú intervenciu v rámci nariadeného výchovného opatrenia považujú za málo efektívnu. Napriek tomu, že otec maloletej s nariadením výchovného opatrenia nesúhlasil, dohodnutý časový harmonogram rešpektoval. Komunikácia s otcom bola značne náročná, z dôvodu, že vykazovala znaky agresivity a impulzivitu. Ako vyplýva zo správy otec nemieni meniť svoj postoj k matke maloletej, nerešpektuje ju a nie je ochotný ani v budúcnosti nadviazať s ňou akýkoľvek kontakt ani v záujme dcéry, vzhľadom na čo vníma výchovné opatrenie realizujúci psychológ spoluprácu s otcom maloletej ako formálnu.

Ako vyplýva z vyjadrenia zástupcu Okresnej prokuratúry Bratislava I. na pojednávaní dňa 25.03.2015 doposiaľ ani u jedného z rodičov nie je možné konštatovať, že by dochádzalo k náprave a že by jeden z rodičov mohol prevziať zodpovednosť a starostlivosť o maloletú.

Kolízny opatrovník na pojednávaní dňa 25.03.2015 uviedol, že pokiaľ sa v konaní nepreukáže posun na strane niektorého z rodičov, absolvovanie liečby s pozitívnym výsledkom a závery z priebehu a výsledkov výchovných opatrení nebudú priaznivé, bude zrejme ponechanie dieťaťa v starostlivosti štátu jediným možným riešením. Uviedol tiež tieto podmienky na strane rodičov maloletej doposiaľ preukázané neboli.

Na pojednávaní dňa 25.03.2015 súd nariadil doplnenie dokazovania kontrolným znaleckým dokazovaním. Uznesením 1P 123/2013-373 zo dňa 23.04.2015 súd vo veci nariadil kontrolné znalecké dokazovanie súdnym znalcom z odboru psychológie, odvetvie klinickej psychológie detí a dospelých, ktorým poveril súdneho znalca A. A. I.. Uznesením 1P 123/2013-368 zo dňa 23.04.2015 a 1P 123/2013-368 zo dňa 23.04.2015 súd vo veci nariadil kontrolné znalecké dokazovanie súdnym znalcom z odboru zdravotníctvo farmácia, odvetvie psychiatria z dôvodu opätovného vyšetrenia rodičov maloletej.

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 102 ods. 2 O.s.p. v konaní, ktoré môže súd začať aj bez návrhu, úkony podľa odseku 1 vykoná aj bez návrhu.

Podľa § 75 ods. 1 O.s.p. predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže začať i bez návrhu.

Podľa ustanovenia § 76 ods. 1, písm. b) a f) Občianskeho súdneho poriadku, predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby
b) odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd;
f) niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal,

Podľa ustanovenia § 77 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, predbežné opatrenie súd zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Keďže predbežné opatrenie nie je končným rozhodnutím, jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie končného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie naliehavosti potreby dočasnej úpravy.

Súd rozhodujúci o návrhu otca po zvážení všetkých skutočností uvádzaných v ňom, ako aj všetkých okolností prejednávanej veci vyplývajúcich z obsahu spisu dospel súd k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky, vyžadované platnou právnou úpravou uvedenou vyššie, na vydanie predbežného opatrenia v zmysle návrhu otca. Otec maloletej vo svojom návrhu nepreukázal naliehavú potrebu novej dočasnej úpravy, odôvodňujúcu zmenu faktického a právneho stavu nastoleného dočasnou úpravou pomerov maloletej vyššie uvedenými predbežnými opatreniami tunajšieho súdu. Ako vyplýva zo všetkých doposiaľ uvedených skutočností, otec v návrhu na vydanie predbežného opatrenia

neosvedčil vznik takej skutočnosti, ktorá svojou závažnosťou vyžaduje novú provizórnu úpravu pomerov na čas do rozhodnutia vo veci samej spočívajúcu v zverení maloletej otcovi bez riadneho vykonania a vyhodnotenia dokazovania, navyše v štádiu konania kedy bolo súdom rozhodnuté o nariadení kontrolného znaleckého dokazovania za účelom posúdenia terajších schopností a predpokladov rodičov na výkon osobnej starostlivosti o maloletú, ku ktorému súd pristúpil práve z dôvodu, že výsledky doterajšieho dokazovania zmenu v postoji rodičov a v ich schopnosti postarať sa o maloletú bez nepriaznivých následkov na jej zdravý psychický a fyzický vývoj doposiaľ nepreukázali. Súd sledujúc najlepší záujem maloletej vykonáva všetky dostupné opatrenia, aby maloletú mohol rozhodnutím vo veci samej zveriť do osobnej starostlivosti niektorého z jej biologických rodičov, samozrejme len za predpokladu, že títo preukážu svoju spôsobilosť pre výkon osobnej starostlivosti.

Ďalším nemenej významným dôvodom súvisiacim s predchádzajúcim, pre ktorý nebolo možné vyhovieť návrhu otca bolo to, že otec súdu žiadnym relevantným spôsobom neosvedčil, že sa o maloletú vie postarať bez ďalších nepriaznivých následkov na jej zdravý telesný aj duševný vývoj, pre ktoré bolo nevyhnutné maloletú zveriť predbežným opatrením do starostlivosti nahradzujúcej rodičovskú starostlivosť, neosvedčil zmenu svojho manipulatívneho správania voči maloletej preukázaného doposiaľ vykonaným znaleckým dokazovaním, nepreukázal podstúpenie psychiatrickej a psychoterapeutickej liečby s pozitívnym výsledkom a nepreukázal ani snahu riadne sa podrobiť výchovnému opatreniu nariadenému súdom za účelom zlepšenia jeho rodičovských kompetencií.

Zveriť maloletú otcovi predbežným opatrením nebolo možné ani vzhľadom na doposiaľ právoplatné rozhodnutie súdu o zákaze styku otca s maloletou predbežným opatrením nariadeným dňa 05.11.2014 pod č.k. 1P/123/2013-316.

Sumarizujúc uvedené súd nemohol prisvedčiť ani argumentu otca uvádzanému v návrhu na vydanie predbežného opatrenia, že pri rozhodovaní je potrebné rešpektovať vôľu dieťaťa, ktoré prejavuje pozitívny vzťah k otcovi, pričom nerešpektovanie vôle dieťaťa môže mať podľa názoru psychológa vysloveného v záverečnej správe D. strediska B. zo dňa 17.03.2015. Súd si je pritom plne vedomý skutočnosti, že názor dieťaťa a jeho rešpektovanie je pre jeho ďalší zdravý vývoj nesmierne dôležitý, tento aspekt je však potrebné posúdiť v kontexte s ďalšími skutočnosťami, ktoré v konaní nesporne vyšli najavo a ktoré v tomto štádiu konania ako už bolo uvedené nedovoľujú práve v záujme maloletej zveriť ju predbežným opatrením do osobnej starostlivosti otca a to aj napriek tomu, že maloletá verbalizuje vôľu byť s otcom. Ako vyplýva zo správy na ktorú právna zástupkyňa poukazuje, postoj maloletej je výrazne emocionálny, maloletá však vzhľadom na svoj vek ako aj doterajšie výchovné pôsobenie otca výrazne ladené proti matke nie je schopná racionálne posúdiť otázku svojho zverenia a ani posúdiť dôsledky svojho rozhodnutia. Riešenie tejto otázky si preto aj vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci vyžiada doplnenie dokazovania v uvedenom smere a jeho následné vyhodnotenie.

Súd rozhodujúc o návrhu otca na vydanie predbežného opatrenia sa zaoberal aj posúdením doterajšieho priebehu predbežného opatrenia, ktorým bola maloletá dočasne umiestnená v krízovom stredisku, pričom mal ako vyplýva zo záverom doterajšieho dokazovania za osvedčené, že po vyňatí maloletej z rodinného prostredia a jej umiestnenia do D. strediska B. sa psychický stav maloletej stabilizoval a maloletá v zariadení prosperuje. Maloletá je v procese individuálnej psychoterapie, s cieľom pomôcť jej zvládnuť dôsledky hlbokkej emocionálnej traumatizácie.

Sumarizujúc uvedené súd dospel k záveru, že návrhu otca nie je možné vyhovieť, preto ho v celom rozsahu zamietol.

V konaní vo veci samej, súd bude naďalej pokračovať, vyhodnotí závery nariadených výchovných opatrení a závery nariadených znaleckých posudkov, na základe ktorých bude môcť v najlepšom záujme maloletej, ktorý je pre konanie záujmom najvyšším a prvoradým rozhodnúť vo veci samej, prípadne aj bez návrhu pred rozhodnutím vo veci samej posúdiť dôvodnosť ďalšieho trvania nariadeného predbežného opatrenia o umiestnení maloletej v krízovom stredisku, či dôvodnosť trvania zákazu styku otca s maloletou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, štvormo, na podpísanom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.